

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 70/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 17/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 17/2005.

Sťažovateľ už namietal porušenie svojich základných práv v označenom súdnom konaní sťažnosťou, o ktorej ústavný súd viedol konanie pod sp. zn. III. ÚS 208/07, a preto žiada tento spis pripojiť. Na doplnenie predošlej sťažnosti uviedol, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 17/2005 mu bol ustanovený právny zástupca JUDr. J. B.. Neskôr okresný súd ustanovenie právneho zástupcu uznesením zrušil a Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 3 Co 227/07-236 z 28. augusta 2007 toto rozhodnutie potvrdil, sťažovateľovi však uznesenie krajského súdu doručené nebolo. Od ústavného súdu sťažovateľ žiada, aby mu ustanovil právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom a vo veci samej takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva sťažovateľa D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavou Slovenskej republiky a podľa čl. 6 a čl. 13, čl. 14 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika aj Ústavný súd viazaná.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť primerané zadosťučinenie vo výške 1.000.000,- Sk do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania je OS BA I povinný zaplatiť úroky z omeškania vo výške 17,6% z dlžnej sumy do dňa zaplatenia.

Okresný súd Bratislava I je povinný konať vo veci 8C/17/2005 bez ďalších prieťahov.

Trovy konania, advokáta zaplatí Okresný súd Bratislava I do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z jej petitu tak, ako ho formuloval sťažovateľ, a hoci neoznačil medzinárodný dohovor, porušenie článkov ktorého namieta, ústavný súd nemá pochybnosť, že sťažovateľ mal na mysli Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a vo vzťahu k čl. 6 dohovoru mal na mysli jeho prvý odsek.

Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a zákaz diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu, ústavný súd odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie. Sťažovateľ má možnosť domáhať sa nápravy, a tým odstránenia namietaného porušenia jeho práv postupom okresného súdu podaním riadneho opravného prostriedku – odvolania proti jeho rozhodnutiu, či už ide o rozhodnutie procesné alebo meritórne. O odvolaní rozhoduje krajský súd, a preto je vylúčené, aby o rovnakej veci rozhodoval ústavný súd.

Zvyšnú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd odmietol pre neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľ predložil v prílohe sťažnosti list adresovaný predsedníčke okresného súdu podaný 10. januára 2008 označený ako „*Sťažnosť na zbytočné subjektívne prietahy a obštrukcie a žiadosť o ich odstránenie!*“.

Ústavný súd považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy, ktorý má sťažovateľ k dispozícii na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom všeobecného súdu, podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), a to len vtedy, ak sťažovateľ poskytne všeobecnému súdu primeranú lehotu na prijatie opatrení na odstránenie zistených prietáhov v súdnom konaní. Účelom sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05).

Sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu skôr, ako predsedníčke okresného súdu uplynula lehota na vybavenie jeho sťažnosti, a teda jej neumožnil, aby sťažnosť prešetrila a v prípade zistenia neodôvodnených prietáhov prijala opatrenia na ich odstránenie. Ústavný súd preto podanie tejto sťažnosti považuje len za formálny úkon, ktorým

sťažovateľ nesledoval odstránenie namietanej nečinnosti okresného súdu, a nepovažuje ho za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (podobne II. ÚS 101/06, IV. ÚS 48/06).

Zo sťažnosti nevyplývajú také okolnosti, pre ktoré by ústavný súd nemal vyžadovať od sťažovateľa splnenie všetkých podmienok konania. Súdne konanie trvá tri roky (od 28. januára 2005), okresný súd uznesením z 28. júla 2005 rozhodol o oslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov a uznesením zo 6. februára 2006 mu ustanovil zástupcu z radov advokátov. Dňa 13. septembra 2006 okresný súd tieto uznesenia zrušil, proti čomu sa sťažovateľ odvolal a odvolací súd ich 29. decembra 2006 a 28. augusta 2007 potvrdil. V sťažnosti z 10. marca 2007, o ktorej ústavný súd viedol konanie pod sp. zn. III. ÚS 208/07, sťažovateľ uviedol, že okresný súd vykonal tri pojednávania, ale bez meritórneho prerokovania veci. Na základe uvedeného nemožno konštatovať, že doterajší priebeh konania (aj v prípade zistenia prierahov) mal za následok taký zásah do základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov, ktorý už nie je možné napraviť. Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľ nepreukázal okolnosti hodné osobitného zreteľa potrebné na upustenie od podmienky vyčerpania všetkých účinných prostriedkov nápravy podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť vo zvyšnej časti pre neprípustnosť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť v celom rozsahu, a preto už bolo bez právneho významu zaoberať sa posúdením žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2008